

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 21 Februarie 2023

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Pe rolul instanței se află spre soluționare recursul formulat de către **recurentul-reclamant (...)**, împotriva sentinței civile nr. (...) pronunțată de Tribunalul București -Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. (...), în contradictoriu cu **intimatul-pârât (...)**ca obiect „, anulare act administrativ - adresa (...)”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la ordine, se prezintă recurentul-reclamant, prin avocat, (...), în baza împuternicirii avocațiale (...) aflată la fila 31 a dosarului de recurs, lipsă fiind intimatul-pârât.

Procedura de citare este legal îndeplinită .

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează faptul că la data de 20.02.2023 recurentul-reclamant a depus, prin compartimentul Registratură, cerere de sesizare a ÎCCJ, după care:

Apărătorul recurentului-reclamant depune la dosar extras din Monitorul Oficial la României și arată că emitentul actului menționează faptul că corpul soldaților și gradaților profesioniști este alcătuit din militari cu grade, iar recurentul-reclamant, potrivit filei 54 din dosarul de recurs, este militar cu gradul de caporal având obligații militare în rezervă, aspecte utile în motivarea punctului de vedere cu privire la necesitatea sesizării ÎCCJ, respectiv să explice dacă în interpretarea conceptului de militar din art. 13 al. 2 lit. a din Legea 295/2004 intră atât militarii angajați pe bază de contract aflați în prezent în rezervă, respectiv soldații și gradații voluntari profesioniști aflați în prezent în rezervă.

Curtea pune în discuție aceeași întrebare însă sub forma dacă intră doar cadrele militare definite prin Legea 80/1995 sau intră cadrele militare și soldații și gradații profesioniști astfel cum sunt definite la art. 1 Legea nr. 384/2006.

Apărătorul recurentului-reclamant arată că nu se opune acestei formulări a întrebării, cu mențiunea ca a doua teză să aibă cuprins exact și militarii angajați pe bază de contract, legislația a evoluat și există mai multe concepte folosite în timp, astfel că există, pe lângă cadre militare în Legea 80/1995, există toate noțiunile prezentate în Legea 384/2006, respectiv militarii angajați pe bază de contract la un anumit moment în timp avem soldații și gradații voluntari, iar la momentul actual avem soldații și gradații profesioniști, astfel că ÎCCJ ar trebui să clarifice cu privire la toate noțiunile.

Curtea declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare asupra cererii de sesizare a ÎCCJ.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună la dosar concluzii scrise, urmează a,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de **07/03/2023**.
Pronunțată în ședință publică, azi, 21/02/2023.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 07 martie 2023

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Pe rolul instanței se află spre soluționare recursul formulat de către **recurentul-reclamant (...)**, împotriva sentinței civile nr. (...) pronunțată de Tribunalul București -Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. (...), în contradictoriu cu **intimatul-pârât (...)** ca obiect „, anulare act administrativ - adresa (...)”.

CURTEA,

În aceeași compunere și pentru aceleași motive, urmează a,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de **15/03/2023**.

Pronunțată în ședință publică, azi, 07/03/2023.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 15 martie 2023

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Pe rolul instanței se află spre soluționare recursul formulat de către **recurentul-reclamant (...)**, împotriva sentinței civile nr. (...) pronunțată de Tribunalul București -Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. (...), în contradictoriu cu **intimatul-pârât (...)** ca obiect „, anulare act administrativ - adresa (...)”.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de 21.02.2023 fiind consemnate în cuprinsul încheierii de ședință de la această dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 07.03.2023 și 15.03.2023, când, în aceeași constituire, a dispus următoarele:

CURTEA,

Asupra oportunității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 Cod procedură civilă, cu privire la următoare chestiune de drept:

Dacă termenul de "militari" folosit la art. 13 alin. 2 lit.a) din Legea nr. 295/2004 se referă doar la "cadrele militare" - definite la art. 1 alin. 1 din Legea nr. 80/1995 sau se referă și la "soldații și gradații profesioniști" - definiți la art. 1 din Legea nr. 384/2006.

I. Situația de fapt

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București sub nr. (...), reclamantul (...), în contradictoriu cu pârâtul (...), a solicitat anularea adresei nr. (...), privind refuzul de eliberare a unei autorizații pentru armă letală, anularea deciziei nr. (...), emise ca răspuns la plângerea prealabilă, precum și a actelor și operațiunilor subsecvente, anterioare sau conexe, obligarea pârâtei la emiterea autorizației solicitate, sub sancțiunea plății de daune cominatorii de 500 lei/zi.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că pârâtul a refuzat în mod nejustificat să îi elibereze autorizația pentru a procura armă letală cu destinația de apărare și pază, solicitată de reclamant în calitate de militar, după încetarea activității. Actele contestate nu sunt motivate, iar reclamantul se încadra în categoria militarilor, legea nefolosind denumirea de cadre militare, ci de militari, deci dreptul de a procura arma letală trebuie recunoscut fără discriminare și militarilor angajați pe bază de contract.

Pârâtul a depus întâmpinare prin care a cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată, reclamantul neîndeplinind condițiile legale pentru recunoașterea dreptului pretins.

II. Soluția primei instanțe și motivele căii de atac

Prin sentința civilă nr. (...), Tribunalul București, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această soluție, Tribunalul București a reținut, în esență, că actul administrativ este suficient motivat și că pârâtul a apreciat în mod corect că reclamantul nu a avut calitatea de militar necesară recunoașterii dreptului de a procura armă letală după încetarea activității.

Astfel, potrivit art.13 alin.2 lit.a din Legea nr.295/2004, armele de apărare și pază pot fi procurate numai de către demnitari, magistrați, diplomați, **militari** și polițiști, pe perioada cât sunt în activitate și după încetarea activității, pensionare, trecerea în rezervă sau retragere, după caz, cu excepția situației în care aceștia și-au pierdut calitatea din motive imputabile lor.

Reclamantul a fost **militar angajat pe bază de contract** al UM 01348, în perioada 20.09.1993-10.04.2005, când a expirat perioada contractuală, încetând relațiile de muncă. Se poate observa că reclamantul nu are statut de militar trecut în rezervă sau retragere pentru a se încadra în ipoteza prev. de art.13 alin.2 lit.a din Legea nr.295/2004.

Chiar dacă nu există o corelare terminologică între noțiunea de militar din Legea nr.295/2004 și aceea de cadru militar prevăzută de art.1 din Legea nr.80/1995, care include numai persoanele cărora li s-a acordat grad de ofițer, maestru militar sau subofițer, voința legiuitorului trebuie interpretată sistematic.

Reclamantul nu a avut statut de cadru militar, ci de militar angajat pe bază de contract, căruia i se aplică disp. Legii nr.384/2006, în vigoare la data formulării cererii de autorizare. Potrivit art.1 alin.1 din acest act normativ, **soldații și gradații profesioniști constituie un corp distinct de personal militar**, recrutat pe bază de voluntariat și situat la baza ierarhiei militare.

Împotriva sentinței a formulat *recurs* reclamantul (...), prin care a solicitat casarea și, în rejudicare, admiterea cererii de chemare în judecată.

În motivare, a arătat, în esență, că instanța de fond a apreciat în mod eronat că actul administrativ este suficient motivat și că reclamantul nu a avut calitatea de militar prin raportare la art. 13 alin.2 lit. a din Legea nr. 295/2004.

Astfel, dispozițiile Legii nr. 295/2004 folosesc noțiunea de „militari”, nu pe cea de „cadre militare” și nu fac trimitere la Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare.

De asemenea, în Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat este stipulat faptul că, prin termenul de „militar” se înțelege: „cadrul militar, astfel cum este definit de Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, *soldatul și gradatul profesionist, așa cum sunt definiți de Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare, militarul angajat pe bază de contract, jandarmul angajat pe bază de contract*, precum și preotul militar, așa cum este definit de Legea nr. 195/2000 privind constituirea și organizarea clerului militar;

S-a mai arătat că instanța de fond a omis modificările aduse de Legea nr. 23/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților voluntari și că nu a dat relevanță Deciziei nr. 19/2020 a ICCJ care a stabilit că noțiunea de polițist utilizată de art. 257 alin. 4 Cod penal are în vedere și persoana care exercită funcția de polițist local în temeiul Legii poliției locale nr. 155/2010.

Intimatul-pârât a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

III. Dispozițiile de drept intern care fac obiectul sesizării

Potrivit art. 13 alin. 1 și 2 din **Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor**:

„Categoriile de persoane fizice care pot fi autorizate să procure arme letale:

(1) Persoanele fizice de cetățenie română cu domiciliul sau reședința în România, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1), pot fi autorizate, la cerere, să procure arme letale.

(2) Armele de apărare și pază pot fi procurate numai de către următoarele categorii de persoane:

a) demnitarii, magistrații, diplomații, **militarii** și polițiștii, pe perioada cât sunt în activitate și **după încetarea activității, pensionare, trecerea în rezervă sau retragere, după caz**, cu excepția situației în care aceștia și-au pierdut calitatea din motive imputabile lor;”

Conform art. 1 din **Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare**:

„Prin **cadre militare**, în sensul prezentei legi, se înțelege cetățenii români cărora li s-a acordat grad de ofițer, maistru militar sau subofițer, în raport cu pregătirea lor militară și de specialitate, în condițiile prevăzute de lege.”

Dispozițiile art. 1 din **Legea nr. 384/2006 din 10 octombrie 2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști**, prevăd că:

„(1) Soldații și gradații profesioniști constituie **un corp distinct de personal militar**, recrutat pe bază de voluntariat și situat la baza ierarhiei militare.

(2) Soldații și gradații profesioniști sunt angajați, pe bază de contract, în raport cu nivelul de pregătire, starea de sănătate și aptitudinile pentru îndeplinirea îndatoririlor militare, în funcții prevăzute în statele de organizare ale unităților militare cu grade corespunzătoare acestui corp de personal militar.”

IV. Opinia părților cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție

Recurentul-reclamant a formulat un **punct de vedere**, apreciind că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea acestei probleme de drept.

Recurentul-reclamant a arătat că a avut calitatea de militar angajat pe bază de contract.

Potrivit art. 71 alin. (1) din Legea nr. 384/2006: "Expresiile "militari angajați pe bază de contract," în cadrul Ministerului Apărării, "jandarmi angajați cu contract," "soldați și gradați profesioniști" și "polițist de frontieră angajat cu contract", prevăzute de legislația în vigoare, se înlocuiesc cu expresia "soldați și gradați voluntari."

Prin art. II din Legea nr. 23/2012 s-a stabilit: "Expresiile "soldați și gradați voluntari", "soldați voluntari", respectiv "gradați voluntari" prevăzute în Legea nr. 384/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și în actele normative în vigoare, se înlocuiesc cu expresiile "soldați și gradați profesioniști", "soldați profesioniști", respectiv "gradați profesioniști".

S-a amintit că există decizia nr. 19/22.06.2020 pronunțată de ÎCCJ pentru dezlegarea unei chestiuni de drept diferite de cea supusă atenției în prezenta cauză, dar relevantă pentru dezlegarea celei din urmă. În considerentele deciziei se arată: „Prin urmare, dacă legiuitorul a precizat la modul general calitatea de "polițist" pentru existența agravantei de la art. 237 alin. (4) din Codul penal, fără a distinge între diferitele categorii de funcționari publici: polițist, polițist local, polițist de frontieră, nici judecătorul nu trebuie să distingă, întrucât ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus”, decizie care este firește, izvor de drept și care a stabilit ca atunci când legea stabilește un termen generic cum ar fi acela de "polițist" acesta va fi interpretat "lato sensu", denumirea generica incluzând și polițiștii locali,

polițiștii militari, polițiștii de frontieră, polițiștii de la penitenciare (structura a Ministerului Justiției), etc."

Astfel, Decizia ÎCCJ se referă la faptul că noțiunea de „polițist” prevăzută de Codul Penal nu distinge între diferitele categorii de funcționari publici: polițist, polițist local, polițist de frontieră sau de poliție militară, aplicând principiul de drept „*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*”, principiu a cărui aplicare se impune și în soluționarea prezentei cauze.

S-a arătat că prevederile Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare sunt irelevante pentru soluționarea acestei chestiuni de drept.

Art. 13 alin. 1 și 2 lit. a) din Legea nr. 295/2004 folosește noțiunea de „militari”, iar nu pe cea de „cadre militare”, mai ales că Legea nr. 295/2004 a fost republicată la 10.01.2014, iar art. 1 și art. 2 din Legea nr. 80/1995 folosesc noțiunea de „cadre militare” încă de la 20.07.1995, când a fost publicată în Monitorul Oficial.

Este evident astfel că legiuitorul putea să folosească noțiunea de „*cadre militare*” în loc de noțiunea de „*militari*” în art. 13 alin. 1 și 2 din Legea nr. 295/2004 în ipoteza în care ar fi dorit să restrângă categoria celor îndreptățiți să obțină autorizația de procurare armă letală.

Prin raportare la tehnica de redactare a art. 13 din Legea nr. 295/2004, se observă că legiuitorul nu distinge între categoriile enumerate. Astfel, nu enumeră mai multe tipuri de demnitari (de exemplu, în funcție de modul de încadrare sau dacă sunt sau nu în funcții asimilate celor de demnitari), de magistrați (nu distinge între procurori, judecători etc., sau între categoriile de instanțe la care activează sau au activat, etc.), de diplomați (de exemplu, în funcție de gradele diplomatice și nici nu se face distincție dacă activează doar în țară sau în străinătate).

Mai mult, recurentul-reclamant a arătat că relevante sunt și dispozițiile în art. 3 lit. a din Legea nr. 223 din 24 iulie 2015 privind pensiile militare de stat, în care legiuitorul nu a înțeles să distingă între diferitele categorii de militari și nu a avut în vedere doar cadrele militare.

Totodată, potrivit art. 1 alin. 1 din Legea nr. 384/2006, soldații și gradații voluntari constituie un corp distinct de personal militar, recrutat pe bază de voluntariat și situat la baza ierarhiei militare. Astfel, este evident că și soldații și gradații voluntari/profesioniști sunt militari.

Intimatul-pârât nu a formulat **punct de vedere**.

V. Analiza condițiilor de admisibilitate privind sesizarea

Potrivit art. 519 Cod procedură civilă, condițiile de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, care se impun a fi întrunite în mod cumulativ sunt următoarele:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță;
- cauza să se afle în cursul judecății, în fața unui complet al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului;
- existența unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- chestiunea de drept să fie nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Primele două condiții sunt îndeplinite sunt îndeplinite, Curtea de Apel București fiind sesizată cu soluționarea, în ultimă instanță, a căii de atac a recursului, cale de atac formulată împotriva sentinței pronunțate în primă instanță de tribunal, în materia contenciosului administrativ.

De asemenea, cea de a treia condiție este îndeplinită, întrucât dezlegarea chestiunii de drept privind sfera noțiunii de „militari” din textul art. 13 alin.2 lit.a din Legea nr. 295/2004

constituie premisa soluționării problematicei puse în discuția instanței de recurs, respectiv stabilirea pe cale judecătorească a caracterului nejustificat al refuzului exprimat de pârâtul (...) de a elibera reclamantului autorizația de procurare a unei arme letale.

În privința ultimei condiții, Curtea reține că este îndeplinită, având în vedere că, până la data prezentei încheieri, chestiunea de drept nu a primit o rezolvare pe cale jurisprudențială, fiind identificate doar două soluții definitive divergente, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acestora și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii, în curs de soluționare.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată

Curtea apreciază că aspectul esențial în dezlegarea chestiunii de drept este acela că art. 13 alin. 2 lit. a) din Legea nr. 295/2004 folosește noțiunea de „militar”, și nu pe aceea de „cadru militar”.

Soldații și gradații profesioniști, astfel cum sunt denumiți în prezent, au avut anterior denumirea de „soldați și gradați voluntari”, respectiv „militari/jandarmi/polițiști angajați pe bază de contract”.

Astfel, potrivit art. 71 alin. (1) din Legea nr. 384/2006: "Expresiile "militari angajați pe bază de contract," în cadrul Ministerului Apărării, "jandarmi angajați cu contract," "soldați și gradați profesioniști" și "polițist de frontieră angajat cu contract", prevăzute de legislația în vigoare, se înlocuiesc cu expresia "soldați și gradați voluntari."

Prin art. II din Legea nr. 23/2012 s-a stabilit că: "Expresiile "soldați și gradați voluntari", "soldați voluntari", respectiv "gradați voluntari" prevăzute în Legea nr. 384/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și în actele normative în vigoare, se înlocuiesc cu expresiile "soldați și gradați profesioniști", "soldați profesioniști", respectiv "gradați profesioniști".

Dispozițiile art. 1-4 din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților voluntari prevăd următoarele:

„ART. 1

(1) Soldații și gradații profesioniști constituie un corp distinct de personal militar, recrutat pe bază de voluntariat și situat la baza ierarhiei militare.

(2) Soldații și gradații profesioniști sunt angajați, pe bază de contract, în raport cu nivelul de pregătire, starea de sănătate și aptitudinile pentru îndeplinirea îndatoririlor militare, în funcții prevăzute în statele de organizare ale unităților militare cu grade corespunzătoare acestui corp de personal militar.

ART. 2

(1) Soldații și gradații profesioniști sunt selecționați din rândul cetățenilor români, bărbați și femei, cu domiciliul în țară.

(2) Pentru îndeplinirea serviciului militar ca soldați și gradați profesioniști pot fi recrutați și angajați cetățeni cu vârste cuprinse între 18 și 45 de ani, care îndeplinesc normele și criteriile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

(2¹) În funcție de nevoile instituției militare, soldații și gradații profesioniști cu o vechime în serviciu de cel puțin 4 ani, trecuți în rezervă în temeiul art. 45 alin. (1) lit. b), e) - g) și i), care au vârsta de până la 45 de ani, pot fi rechemați în activitate dacă s-au aflat în rezervă mai puțin de 4 ani neîntrerupt, în condițiile stabilite prin ordin al conducătorului instituției militare.

(3) Modul de selecționare, instruire, specialitățile militare și funcțiile în care aceștia vor fi angajați, precum și modul de ținere a evidenței acestora se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale*).

ART. 3

(1) Gradele militare ale soldaților și gradaților profesioniști, în ordinea lor ierarhică, sunt: soldat, fruntaș, caporal clasa a III-a, caporal clasa a II-a, caporal clasa I.

(2) Gradele militare se acordă în ordinea prevăzută la alin. (1), indiferent dacă gradații profesioniști au deținut, în calitate de rezerviști, grade superioare.

(3) Dobândirea calității de soldat profesionist este condiționată de acordul scris al celor în cauză privind renunțarea la gradele dobândite anterior în calitate de militar în termen, militar angajat pe bază de contract, gradat profesionist sau gradat voluntar, precum și la gradele dobândite după parcurgerea a cel puțin un an de studii în cadrul instituțiilor și unităților militare de învățământ, în cazul în care studiile respective nu au fost finalizate.

(4) În perioada în care soldații și gradații profesioniști sunt în activitate, aceștia sunt incluși în planurile de mobilizare.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (3), gradații profesioniști trecuți în rezervă în temeiul dispozițiilor art. 45 alin. (1) lit. b), e) - g) și i) după o activitate de cel puțin 4 ani își păstrează gradele pe care le dețin la rechemarea în activitate, dacă perioada scursă de la data trecerii în rezervă până la data rechemării în activitate este mai mică de 4 ani.

ART. 4

Soldații și gradații profesioniști nu pot pierde gradul obținut decât în cazurile și condițiile prevăzute de lege.”

Așadar, soldații și gradații profesioniști nu sunt cadre militare în sensul Legii nr. 80/1995, însă, potrivit dispozițiilor Legii nr.384/2006 se încadrează în categoria de „personal militar” și obțin grade militare.

Curtea mai reține că dispozițiile art. 13 alin. 2 lit. a) din Legea nr. 295/2004 cuprind termenul generic de „militar”, fără vreo raportare la dispozițiile Legii nr.80/1995, așadar fără a se limita la cadrele militare și fără a exclude „personalul militar” din care fac parte soldații și gradații profesioniști.

Cât timp textul de lege este formulat generic, aplicarea acestuia trebuie făcută fără a introduce distincții pe care acesta nu le prevede, potrivit principiului ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, astfel cum s-a reținut de către Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în considerentele Deciziei nr. 19/2020.

Pentru aceste considerente, Curtea apreciind că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prev. de art. 519 Cod procedură civilă, va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea problemei de drept expuse și va suspenda judecata recursului, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

DISPUNE:

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă termenul de "militari" folosit la art. 13 alin. 2 lit.a) din Legea nr. 295/2004 se referă doar la "cadrele militare" - definite la art. 1 alin. 1 din Legea nr. 80/1995 sau se referă și la "soldații și gradații profesioniști" - definiți la art. 1 din Legea nr. 384/2006.

Suspendă judecata recursului formulat de către **recurentul-reclamant** (...) cu domiciliul ales la (...) împotriva sentinței civile nr. (...) pronunțată de Tribunalul București - Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. (...), în contradictoriu cu

intimatul-pârât (...), cu sediul în (...), până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată astăzi, 15.02.2023, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

Red Jud. (...)

Lucrat 2 comunicări la data de.....semnătură grefier.....

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO